

for. Den ligger ude paa Heden, og vil man se, hvad den er Centrum for, er det som et Punkt paa Heden. Jeg hørte i Dag af en meget sagkyndig Mand, at saa snart vi skulde til at tale om det centrale i denne Egn, bliver det rigtignok ikke Haderup, men Simmelkær, der ligger akkurat en Mil derfra, ligger i Centrum i det store Rum. Men med Hensyn til selve Beregningen om, hvem der skal hente sin Medicin i Haderup, regnes nu først og fremmest med Borbjerg Sogn. Det maa det ærede Medlem for Holstebro dog vide, at Folkene fra Borbjerg rejse skam ikke til Haderup for at hente Medicin, thi de have deres gode Landevej til Holstebro og søge naturligvis dertil og ikke ud i Heden til Haderup. Ikke en Gang Hodsager Sogn, hvor jeg nok tror, at det ærede Medlem bor, vil søge dertil, da den har sin naturlige og gode Forbindelse med Holstebro. Saa taler man en hel Del om Jernbaner, som *skulle* komme, Landeveje, som *skulle* anlægges, Kommuneveje, som man til næste Aar agter at grundforbedre, o. s. v. o. s. v. Med al den Slags Ting kommer man frem og siger: Her kunne I se, hvilken Forbindelse der er, her er Brøndpunktet, og derfor skulle vi lægge Apoteket her! Jeg skal nu blot slutte med at anbefale, at man lægger det i Sjørup, og henviser til et Andragende, jeg skal have den Ære at indbringe i Tinget, saaledes at det vil komme til det ærede Finansudvalgs Kundskab i Løbet af faa Dage.

Blem: Jeg vilde gerne sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 172 i Ændringsforslagslisten, Nr. 196 i Betænkningen, og jeg skal begynde med en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han, trods det, at han foruden at være Justitsminister og Minister for Island i flere Maanedere har været fungerende Indenrigsminister, dog alligevel her viser, at han ikke har glemt sin gamle Kærlighed til Landbruget, thi denne Bevilling her paa disse 12,000 Kr. betragter jeg særlig som en Landbosag, og derfor har jeg heller ikke været med til at gaa sammen med Flertallet om at nægte de 2,000 Kr. af denne Bevilling paa 12,000 Kr. Det er egentlig nærmest udgaaet fra Landbygningernes Brandforsikring, af hvis Tilsynsraad jeg en Del Aar har haft den Ære at være Medlem, og jeg har ogsaa i Fjor været med til at forhandle om, hvad man overhovedet skulde gøre for at afværge disse slemme Lynildsbrandskader. Det viste sig, at Landbygningernes Brand-

forsikring sidste Aar tabte ca. 900,000 Kr. alene paa Lynildsbrandskader, og selvfølgelig have andre Brandforsikringselskaber, baade Østifternes Brandforsikring og Wistofts Brandkasse for Jylland ogsaa haft store Tab, saa Tabet ved Lynild det foregaaende Aar har været henved 1 Mill. Kr. Det er derfor ganske naturligt, at der har været en stærk Stemning for, om man overhovedet kunde gøre noget for at afværge disse Lynildsildebrande, og det er da saa rimeligt, at man først har søgt hen til de sagkyndige for at spørge dem om, hvorledes man bedst og billigst kunde faa indrettet de mest praktiske Lynafledere for Bygninger med Straatag til Brug for Landbygninger, saa at man kunde afværge disse Ildbrande. Der har været nedsat et Udvalg fra forskellige Brandforsikringselskaber, som have samarbejdet om at finde Midler til at undgaa de mange Ildbrande i Almindelighed, og der er da ogsaa forhandlet om, hvad man skulde gøre for at faa Lynafledere, der vare billige, tidssvarende og i Stand til at forhindre disse Brande. Forslaget her er derfor fremkommet ifølge et Andragende fra Landbygningernes Brandforsikring, der egentlig har været den ledende, fordi det er det største af de omtalte Selskaber, og den højtærede Minister har da fremsat Forslaget. Nu har et Flertal tilraadet at nægte 2,000 Kr. i Honorarer til den Kommission af 4 Mænd, som har haft Sagen under Overvejelse, og stillet Forslag derom. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at dette Arbejde ligesaa vel som de Forsøg, der tænkes at skulle gøres — jeg har for Resten været ude paa en Gaard i Gentofte for at se disse Lynildsforsøg anvendte paa en Gaard med Straatag — og de Udgifter, som Foreningen har haft paa 2,100 Kr. til Rejser, Trykningsudgifter og andre Udgifter i Anledning af Kommissionsarbejdet, foretoges i Samfundets Interesse, saa jeg synes nok, man kunde gaa med til den fulde Bevilling, navnlig da den højtærede Justitsminister har fremsat den. Jeg kan, som sagt, ikke gaa med Flertallet her, men skal dog slutte med den Bemærkning, at Mindretallet alligevel med Sindsro vil se de 2,000 Kr. nægtede, thi naar f. Eks. Landbygningernes Brandforsikring har maattet udbetale 900,000 Kr. til Lynildsbrandskader og de 2 førnævnte Brandforsikringer sikkert mindst 50,000 Kr., kunne jo disse Foreninger eller vel egentlig Landbygningernes Brandforsikring ogsaa betale de 2,000 Kr., det spiller i denne Forbindelse